ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΓΙΑ OSCAR®
ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ANIMATION

ΧΡΥΣΗ ΣΦΑΙΡΑ®
ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ANIMATION

PRESS KIT

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΓΙΑ OSCAR®
ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ANIMATION

ΧΡΥΣΗ ΣΦΑΙΡΑ®
ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ANIMATION

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΔΙΟΣ

(THE BOY AND THE HERON)

Η πολυαναμενόμενη επιστροφή του κορυφαίου Ιάπωνα δημιουργού Hayao Miyazaki αντλεί από τη ζωή του και μας χαρίζει ένα λυρικό και μεγαλειώδες θέαμα, έναν θρίαμβο της αισθητικής και της χειροποίητης τεχνικής του στο κινούμενο σχέδιο.
Μία δεκαετία μετά την ταινία The Wind Rises του 2013, ο 82χρονος δημιουργός υπογράφει την ταινία Το Αγόρι και ο Ερωδιός, την πρώτη ταινία κινουμένων σχεδίων που κατέκτησε το αμερικάνικο box office, μετά την τεράστια επιτυχία της στην Ιαπωνία, χωρίς να έχει προηγηθεί οποιαδήποτε παραδοσιακή προωθητική ενέργεια.
Η ταινία απέσπασε Χρυσή Σφαίρα Καλύτερης Ταινίας Κινουμένων Σχεδίων, ανοίγοντας τον δρόμο για την οσκαρική της πορεία

Σύνοψη

Τόκιο, κοντά στο τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ο 11χρονος Mahito χάνει τη μητέρα του και βρίσκει καταφύγιο με τον πατέρα του σε μία παλιά έπαυλη στην εξοχή, όπου στέκει ένας ερειπωμένος πύργος που φιλοξενεί έναν γκρι ερωδιό. Ο Mahito παλεύει με τα αντικρουόμενα συναισθήματα που νιώθει για τον πατέρα του και τη μητριά του Natsuko, που τυχαίνει να είναι η μικρότερη αδελφή της μητέρας του. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, στο σχολείο νιώθει αποξενωμένος. Ο Mahito έχει ακούσει ότι ο πύργος χτίστηκε από τον αδελφό του παππού του, που τελικά χάθηκε μέσα του για πάντα. Μια μέρα η Natsuko εξαφανίζεται, οπότε ο Mahito καταφεύγει στον πύργο για να τη βρει. Ακολουθώντας τον γκρι ερωδιό, καταλήγει να βιώνει μία οδύσσεια σε έναν άλλο κόσμο. Ο Mahito θα βρεθεί σε μία αλλόκοτη διάσταση όπου ζωντανοί και πεθαμένοι συμβιώνουν. Μέσα από τις συναντήσεις με τους εκπληκτικούς κατοίκους θα μάθει τα μυστικά του κόσμου.

Διάρκεια: 124’

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΑΠΟ ΤΗ feelgood ENTERTAINMENT

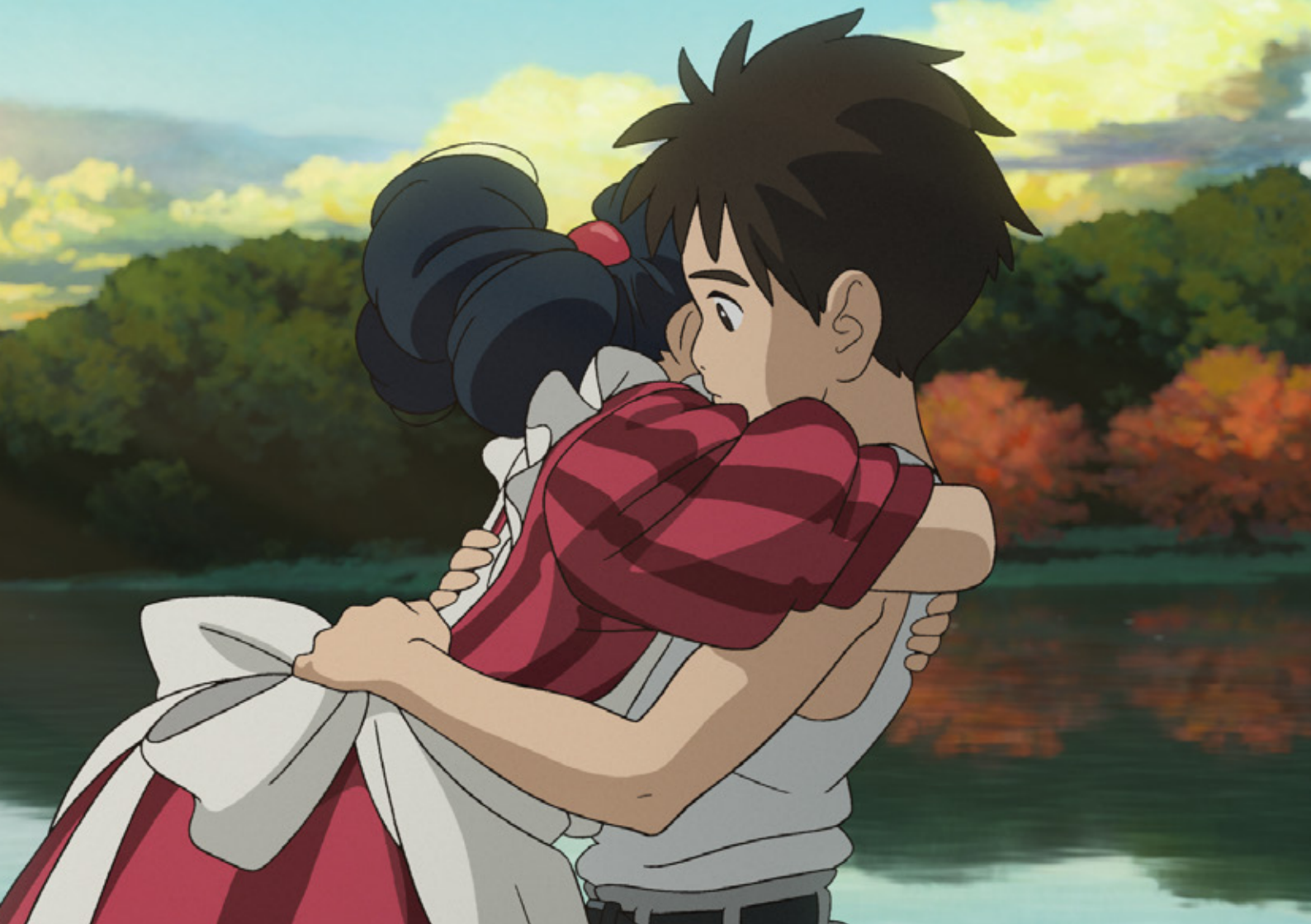

«Το Αγόρι και ο Ερωδιός» είναι μία ταινία φαντασίας με ένα ημί-αυτοβιογραφικό στοιχείο. Ο ιαπωνικός τίτλος, How do you live?, προέρχεται από το διάσημο μυθιστόρημα του Genzaburu Yoshino, το οποίο είχε χαρίσει η μητέρα του δημιουργού στον Hayao Miyazaki όταν ήταν μικρός. Επιπλέον, μερικά περιστατικά της παιδικής ηλικίας του Miyazaki απεικονίζονται για πρώτη φορά στη νέα του ταινία κινουμένων σχεδίων. Η ιστορία διαδραματίζεται στην Ιαπωνία του παρελθόντος που ακόμα υπάρχει στις αναμνήσεις του Miyazaki.

Αφού έχασε τη μητέρα του σε μία πυρκαγιά στο Τόκιο, ο 11χρονος Mahito μετακομίζει με τον πατέρα του στην εξοχή στην έπαυλη του Γκρι Ερωδιού, μία μείξη ιαπωνικής και δυτικής αρχιτεκτονικής σε ένα καταπράσινο κτήμα. Ο Mahito παλεύει με τα αντικρουόμενα συναισθήματά του για τον ισχυρό πατέρα του και τη μητριά του Natsuko, που τυχαίνει να είναι η μικρότερη αδελφή της μητέρας του. Όλα αλλάζουν ότι τον επισκέπτεται ένας γκρι ερωδιός, που του αποκαλύπτει ότι είναι η ιπτάμενη εκδοχή ενός άντρα-ερωδιού που αλλάζει μορφές.

Στο κτήμα κατοικούσε κάποτε ο πατέρας του παππού του, που λέγεται ότι έχασε το μυαλό του από τα πολλά βιβλία και τελικά εξαφανίστηκε. Η έπαυλη είναι γεμάτη με ηλικιωμένες υπηρέτριες που προσέχουν τον Mahito. Ακολουθώντας τα ίχνη του ερωδιού, ο Mahito περιπλανιέται στις πιο σκοτεινές γωνιές του κτήματος, όπου ο χρόνος και ο χώρος αρχίζουν να αναδιπλώνονται, τα όνειρα και η πραγματικότητα αναμειγνύονται και ένας αφοπλιστικός κόσμος ξετυλίγεται. Εισέρχεται σε έναν κόσμο όπου η ζωή και ο θάνατος συνυπάρχουν. Περνώντας την πύλη, συναντά την Kiriko, που τον συστήνει στα μυστικά του κόσμου.

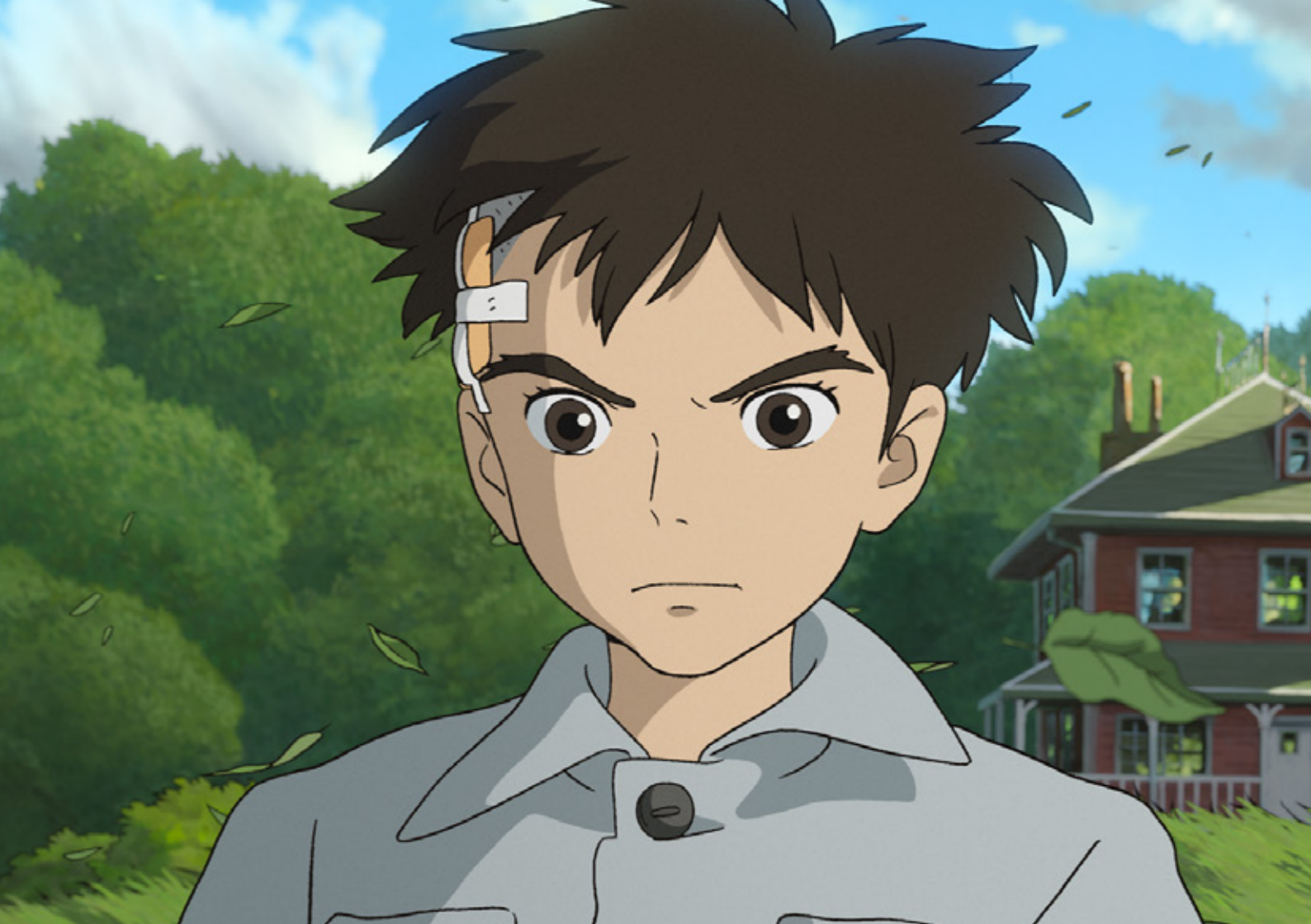

Συναντά, επίσης, τα Warawara, τα πλάσματα που ενσαρκώνουν τη ζωή και τον θάνατο. Κάποιοι πελεκάνοι συνεχίζουν να πετούν ψηλά στον ουρανό, παρόλα τα τραύματα. Ένας παπαγάλος καθοδηγεί σμήνη πουλιών, σαν καρικατούρες της μαζικής κοινωνίας των ανθρώπων. Εκεί βρίσκεται και η Himi, ένα κορίτσι με τη δύναμη να τιθασεύει τη φωτιά. Ο Mahito και ο άντρας-ερωδιός βυθίζονται ακόμα πιο βαθιά σε αυτόν τον κόσμο, σαν αντανάκλαση του δικού μας, που έχει αναδυθεί ξαφνικά και που έχει χάσει κάθε ισορροπία και έλεγχο.

Γιατί βρέθηκε ο Mahito σ΄ αυτή τη σφαίρα την οποία μοιράζονται ζωντανοί και πεθαμένοι; Ζει ακόμα η μητέρα του; Ποια είναι η μυστηριώδης Himi και τι θέλει ο αδελφός του παππού του, που διατηρεί την ισορροπία αυτού του κόσμου;

Σημείωμα του σκηνοθέτη, 1η Ιουλίου 2016
Μπορούμε να κάνουμε μία ταινία μεγάλου μήκους;

Δεν υπάρχει κάτι πιο αξιολύπητο από το να ανακοινώσεις ότι θα αποσυρθείς λόγω ηλικίας και μετά να επανέρχεσαι. Είναι στ' αλήθεια δυνατό να παραδέχεσαι πόσο αξιοθρήνητο είναι και να το κάνεις παρόλα αυτά; Μήπως ένας ηλικιωμένος που τρέφει αυταπάτες ότι ακόμα έχει ικανότητες, παρόλη τη γηριατρική άνοια, αποδεικνύει ότι έχει αφήσει πίσω του τις μέρες μεγαλείου; Φυσικά και το αποδεικνύει.

Είναι καλό να παρασύρεις κι άλλους και να προκαλέσεις χαμό, φτάνει να ολοκληρώσεις την ταινία, αλλά είναι εξίσου πιθανό να καταλήξεις κλινήρης και να πεθάνεις την κρίσιμη στιγμή. Ο ίδιος ο υποκινητής μπορεί να είναι πλήρως προετοιμασμένος για κάτι τέτοιο, αλλά για εκείνους που θα καταλήξουν επιβαρυμένοι με ένα ανολοκλήρωτο κουβάρι μιας ταινίας, θα ήταν αφόρητο. Οι ταινίες μεγάλου μήκους χρειάζονται τουλάχιστον τρία χρόνια για να ολοκληρωθούν. Θα μπορούσα να κάνω μία σε έναν χρόνο όταν ήμουν 40, αλλά τώρα είμαι 75, είναι πολλά που πρέπει να κάνω σε τρία χρόνια και νιώθω τον πειρασμό να πω «Αφήστε με να δουλέψω πάνω στην ταινία μέχρι να φτάσω τα 80». Αλλά, αυτό είναι κάτι που ο Paku-san (ο συνάδελφος δημιουργός Isao Takahata) πέρασε ήδη, οπότε εικάζοντας ότι όποιος αναλάβει την παραγωγή αυτής της ταινίας έχει την αποφασιστικότητα να το φτάσει μέχρι τέλους, το αίνιγμα είναι: πώς θα μοιάζει ο κόσμος σε τρία χρόνια;

Σε ποια κατάσταση θα είναι ο κόσμος και το μυαλό των θεατών όταν θα υποδεχτούν την ταινία μας; Σίγουρα η σύγχρονη εποχή, που βρίσκεται σε συνεχή κίνηση, φτάνει στο τέλος της; Δεν είναι ο κόσμος όλος σε μία συνεχή ροή;

Μπορεί να κατευθυνόμαστε σε έναν πόλεμο ή σε μία καταστροφή, ή και στα δύο. Τέτοιες στιγμές, όταν κάνουμε μία ταινία που θα πάρει τρία χρόνια για να ολοκληρωθεί, τι μορφή θα πρέπει να έχει;

Καταρχήν, κάτι γαλήνιο, όπως η ταινία «Η γειτονιά του δάσους: Οι Περιπέτειες του Τοτόρο» (My Neighbor Totoro). Μήπως ένα My Neighbor Totoro 2; Μπορούμε να το κάνουμε. Και νιώθω ότι μπορούμε να κάνουμε κάτι αξιόλογο. Είναι ένα απλό προαίσθημα, αλλά αν ξεσπούσε ένας πόλεμος, θα ήταν ακόμα πιο σημαντικό.

Δεύτερον, μία ταινία που διαδραματίζεται εν καιρώ πολέμου. Μία ταινία πριν την εποχή της, φτιαγμένη έχοντας τη συνείδηση ότι η επικαιρότητα θα μας προφτάσει πριν ακόμα την ολοκληρώσουμε.

Χρονοδιάγραμμα
2016
Το σενάριο αρχίζει τον Ιούλιο
2017
Storyboarding (έξι μήνες)
2018
Ολοκλήρωση σχεδιασμού
2019
Ολοκλήρωση
Θα έχω φτάσει τα 78. Θα είμαι ακόμα ζωντανός;

Οργάνωση προσωπικού
Το Zombie Ghibli δεν αρκεί. Θα έχουμε αρκετούς animators, αλλά ποιος θα επιβλέπει...
Θέλω τον Takeshige και τον Yoshida να αναλάβουν την καλλιτεχνική διεύθυνση.
Επιμέρους ζητήματα προς επίλυση
Σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση, ο παραγωγός Suzuki θα τα καταφέρει το δίχως άλλο.
Τα προβλήματα με τη μέση του θα έχουν λυθεί.
Σε ό,τι αφορά τους animators, θα δώσουμε προαγωγή στους πιο νέους. Έρχεται κάποιος στο μυαλό; Κανένας... Χμμμμ.
Προφανώς, το μεγαλύτερο μας πρόβλημα είναι η προχωρημένη ηλικία του σκηνοθέτη.
Χμμμ...
Θα ολοκληρωθεί η ιστορία;
Χμμμ...
Πρέπει να μαζέψουμε την κατάσταση.
Χμμμ...
Αυτά.
1η Ιουλίου, 2016

Σημείωση: Η τριετής περίοδος για την παραγωγή της ταινίας έφτασε τα επτά χρόνια.

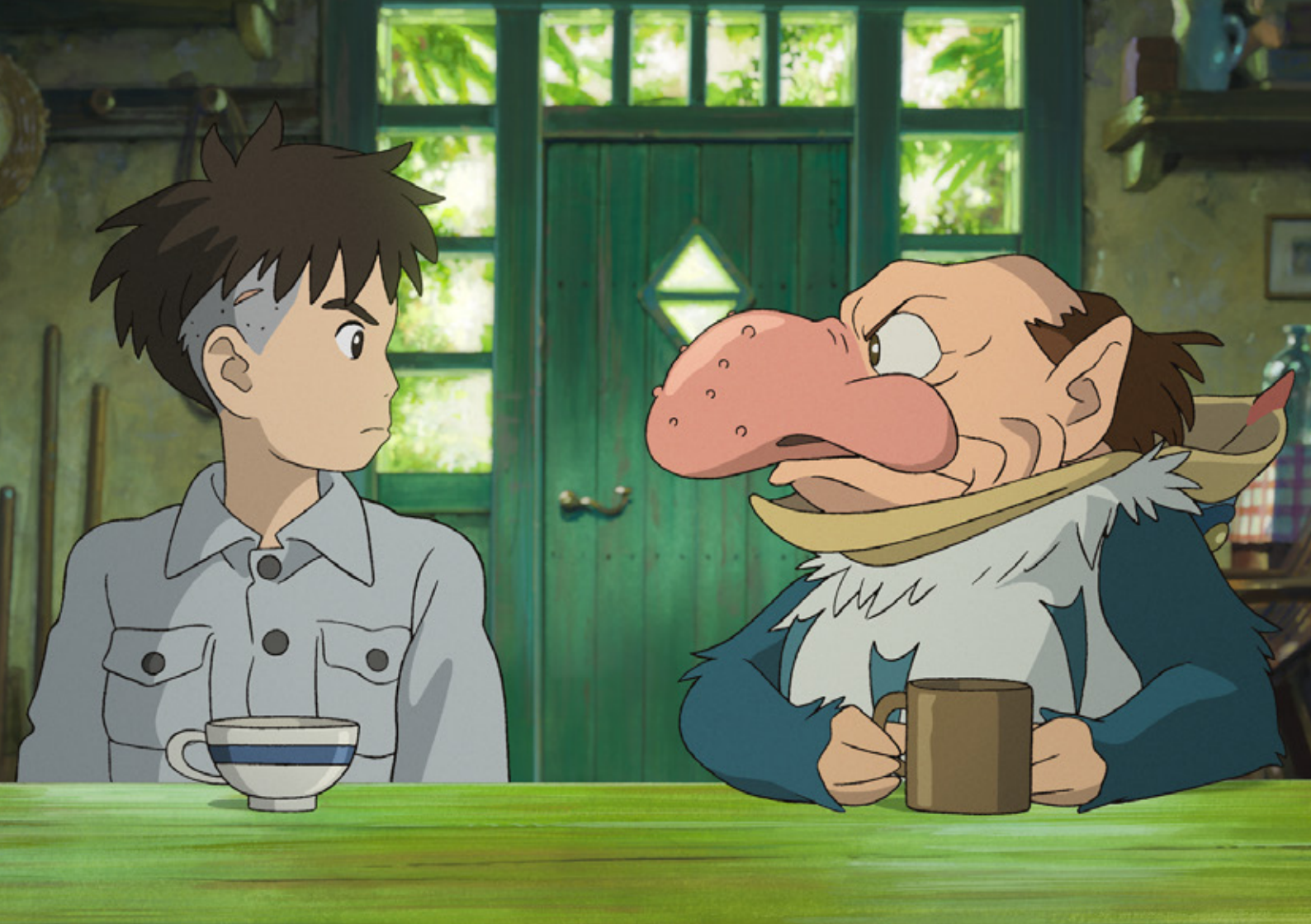

Αποσπάσματα συνέντευξης του παραγωγού Toshio Suzuki και του μουσικοσυνθέτη Joe Hisaishi

Ο 75χρονος Toshio Suzuki, συνιδρυτής του Studio Ghibli και δεξί χέρι του Miyazaki για τουλάχιστον 40 χρόνια δηλώνει για τον θρυλικό δημιουργό, «Κάθε φορά που ολοκληρώνει μία ταινία, είναι τόσο εξαντλημένος που δεν μπορεί να σκεφτεί την επόμενη. Έχει καταναλώσει την ενέργειά του σωματικά και πνευματικά. Χρειάζεται περισσότερο χρόνο για να ξεκαθαρίσει το μυαλό του και να αδειάσει τον καμβά για να σκεφτεί νέες ιδέες».
Ο παραγωγός επισημαίνει ότι αυτή η ταινία είναι η πιο προσωπική ταινία του Miyazaki. «Στην αρχή αυτού του project, ο Miyazaki με ρώτησε αν συμφωνώ αυτή η ταινία να σχετίζεται με τη δική του ιστορία. Εγώ ένευσα συναινετικά».

Για πολύ καιρό, δηλώνει ο παραγωγός, ο Miyazaki ανησυχούσε ότι αν έκανε μία ταινία για ένα νεαρό αγόρι, θα ήταν αναπόφευκτο να αντλήσει έμπνευση από τη δική του παιδική ηλικία, κάτι που ένιωθε ότι μπορεί να μην ήταν ενδιαφέρον αφηγηματικά. Μεγαλώνοντας, ο Miyazaki δυσκολευόταν να επικοινωνήσει με τους ανθρώπους και εκφραζόταν μέσα από τις εικόνες.

«Πρόσεξα ότι με αυτή την ταινία, όπου απέδωσε τον εαυτό του σαν πρωταγωνιστή, συμπεριέλαβε πολλές χιουμοριστικές στιγμές για να καλύψει το γεγονός ότι αυτό το αγόρι, που βασίζεται στον ίδιο, είναι πολύ ευαίσθητο και απαισιόδοξο» λέει ο Suzuki. «Είναι κάτι πολύ ενδιαφέρον»

Αν ο Miyazaki είναι το αγόρι, προσθέτει ο Suzuki, τότε ο ίδιος είναι ο ερωδιός, μία πονηρή, ιπτάμενη οντότητα στην ιστορία που ωθεί τον νεαρό ήρωα να εξελιχθεί. Ο σκηνοθέτης Isao Takahata, το τρίτο ιδρυτικό μέλος του Studio Ghibli, που πέθανε το 2018, εκπροσωπείται στην ιστορία από τη μορφή του αδελφού του παππού, μίας σοφής αλλά ταλαιπωρημένης φιγούρας που ελέγχει τον φανταστικό κόσμο στον οποίο περιπλανιέται ο Mahito.
Ο Suzuki συνάντησε για πρώτη φορά τον Miyazaki στα τέλη των 1970s, όταν ο δημιουργός έκανε την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, το Λουπέν ο 3ος: Το κάστρο του Καλιόστρο (Lupin the Third: The Castle of Cagliostro). Τότε, ο Suzuki ήταν ένας δημοσιογράφος που έλπιζε να του πάρει συνέντευξη.

Αλλά ο Miyazaki, που δούλευε ένα storyboard, δεν είχε κανένα ενδιαφέρον να του μιλήσει και τον αγνόησε. «Νόμιζα ότι θα ήταν καλό να συστήσω το έργο του στους αναγνώστες μου. Εκείνος, όμως, ήταν γκρινιάρης και ασεβής, οπότε θύμωσα πολύ» θυμάται ο Suzuki. Έμεινε στο στούντιο για δύο ακόμα μέρες, όπου αντιμετώπισε μόνο σιωπή. Την τρίτη μέρα, ο Miyazaki τον ρώτησε αν ξέρει τον όρο για την προσπέραση ενός αυτοκινήτου σε σκηνή κυνηγητού. Η απάντηση του Suzuki, μία πολύ ειδική ιαπωνική έκφραση για τέτοια δράση, έσπασε τον πάγο και έδωσε το έναυσμα για μία μακροχρόνια σχέση. «Ο Miyazaki ακόμα θυμάται αυτή την πρώτη μας συνάντηση» λέει ο Suzuki. «Νόμιζε ότι δεν έπρεπε να με εμπιστευτεί. Γι΄αυτό ήταν πολύ επιφυλακτικός στο να μου μιλήσει».

Μέσα στα χρόνια, ο Suzuki έχει γίνει απαραίτητος για τον Miyazaki. «Πάντα μου ζητάει να θυμάμαι σημαντικά πράγματα. Και μετά νιώθει ότι μπορεί να ξεχάσει όλα τα σημαντικά πράγματα που δεν αφορούν τις ταινίες του. Πρέπει να τα θυμάμαι εγώ για αυτόν» λέει ο Suzuki.

Κολλητοί φίλοι περισσότερο από απλοί συνεργάτες, ο Miyazaki και ο Suzuki μιλάνε καθημερινά, ακόμα κι αν δεν έχουν κάτι επείγον να συζητήσουν και βρίσκονται από κοντά κάθε Δευτέρα και Πέμπτη. «Μιλάμε για καθημερινά πράγματα τις περισσότερες φορές, μάλλον νιώθει μοναξιά ή του λείπω, αλλά εκείνος με καλεί πάντα. Εγώ δεν τον καλώ ποτέ» λέει ο Suzuki γελώντας. «Καμία φορά με παίρνει μέσα στη νύχτα, στις 3 το πρωί και το πρώτο πράγμα που με ρωτάει είναι αν είμαι ξύπνιος. Προφανώς, δεν ήμουν. Ήμουν στο κρεβάτι!». Αντιθέτως, ο 72χρονος μουσικοσυνθέτης Joe Hisaishi, που συνεργάστηκε για πρώτη φορά με τον Miyazaki το 1984 στην ταινία «Η Ναυσικά της Κοιλάδας των Ανέμων» (Nausicaä of the Valley of the Wind), διατηρεί μία αυστηρά επαγγελματική σχέση μαζί του. «Βρισκόμαστε μόνο για να συζητήσουμε για δουλειά» σχολιάζει ο μουσικοσυνθέτης. Αυτή η συναισθηματική απόσταση, προσθέτει, έχει κάνει τη συνεργασία ιδιαίτερα παραγωγική σε 11 ταινίες. «Το πιο σημαντικό πράγμα για εμένα είναι να συνθέτω μουσική. Το πιο σημαντικό πράγμα για τον κύριο Miyazaki είναι να σχεδιάζει εικόνες. Είμαστε και οι δύο συγκεντρωμένοι στα πιο σημαντικά πράγματα στις ζωές μας».

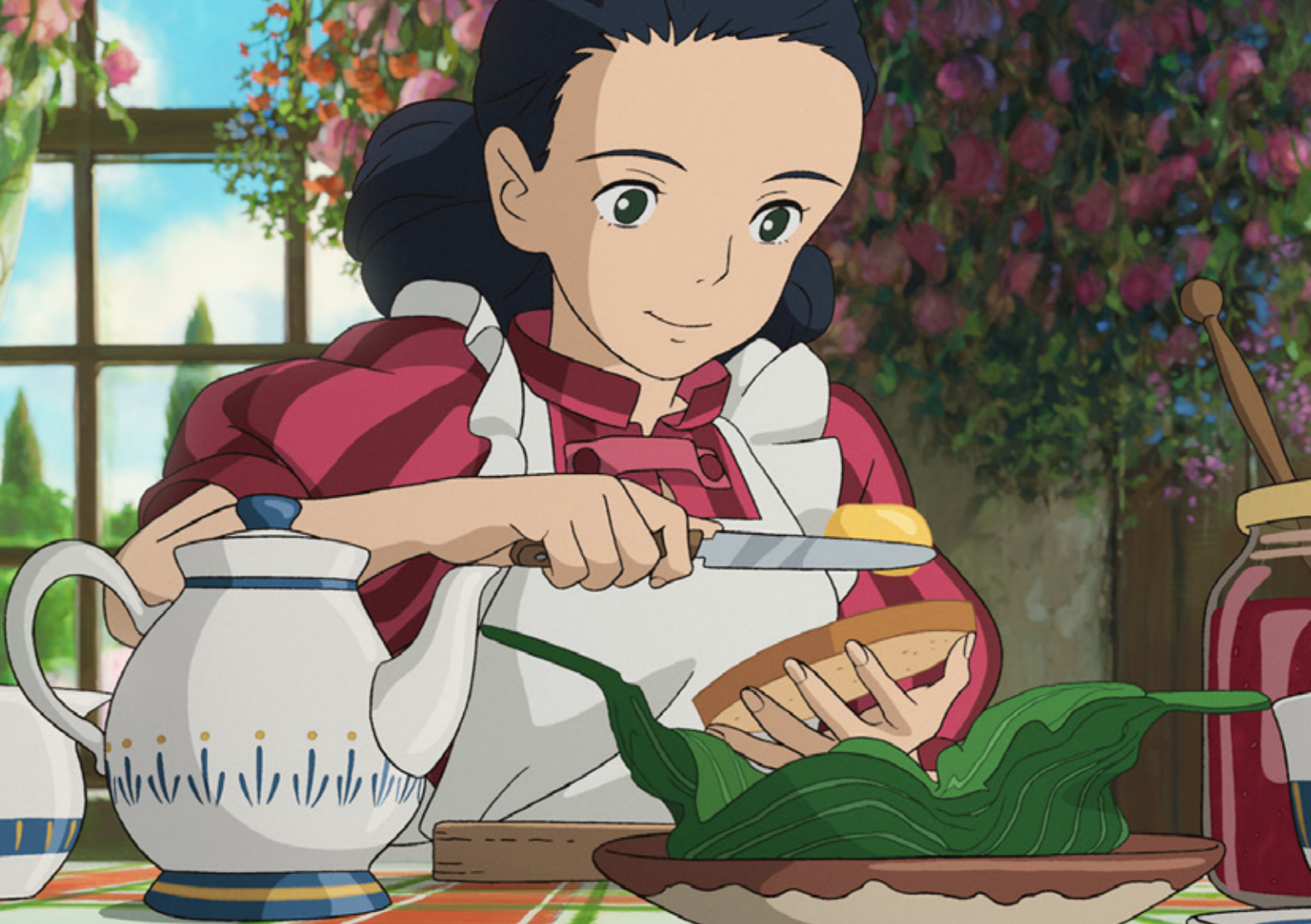

Για τη νέα ταινία, ο Miyazaki δεν έδωσε στον Hisaishi κάποια οδηγία. Ο μουσικός παρακολούθησε την ταινία μόνο όταν ήταν σχεδόν ολοκληρωμένη, αλλά δεν είχε καθόλου ήχο ή διάλογο. Σε εκείνο το σημείο ο Miyazaki είπε στον Hisaishi ότι το αφήνει πάνω του.
«Είναι σαν να είμαστε αθλητές στους Ολυμπιακούς, αφού κάνουμε μία ταινία κάθε τέσσερα χρόνια εδώ και 40 χρόνια» λέει ο Hisaishi. «Έχει περάσει πολύς καιρός προπόνησης και εκτέλεσης. Όταν κοιτάω πίσω στον χρόνο, εκπλήσσομαι που μπόρεσα να γράψω μουσική για τόσο διαφορετικές ταινίες».
Στις σύγχρονες συνθέσεις κλασικής μουσικής ο Hisaishi δουλεύει με λιτές συνθέσεις και επαναλαμβανόμενα μοτίβα, κάτι που αξιοποίησε και στην προσέγγιση της ταινίας.

Πηγή: www.nytimes.com/2023/11/24/movies/hayao-miyzaki-the-boy-and-the-heron.html

Visit

1. Instagram: https://www.instagram.com/feelgood_entertainment/
2. Twitter: https://twitter.com/FeelgoodEntment
3. Fb: https://www.facebook.com/feelgoodentertainment.gr/
4. Youtube: https://www.youtube.com/Feelgoodentertainment
5. TikTok: @ feelgood_entertainment

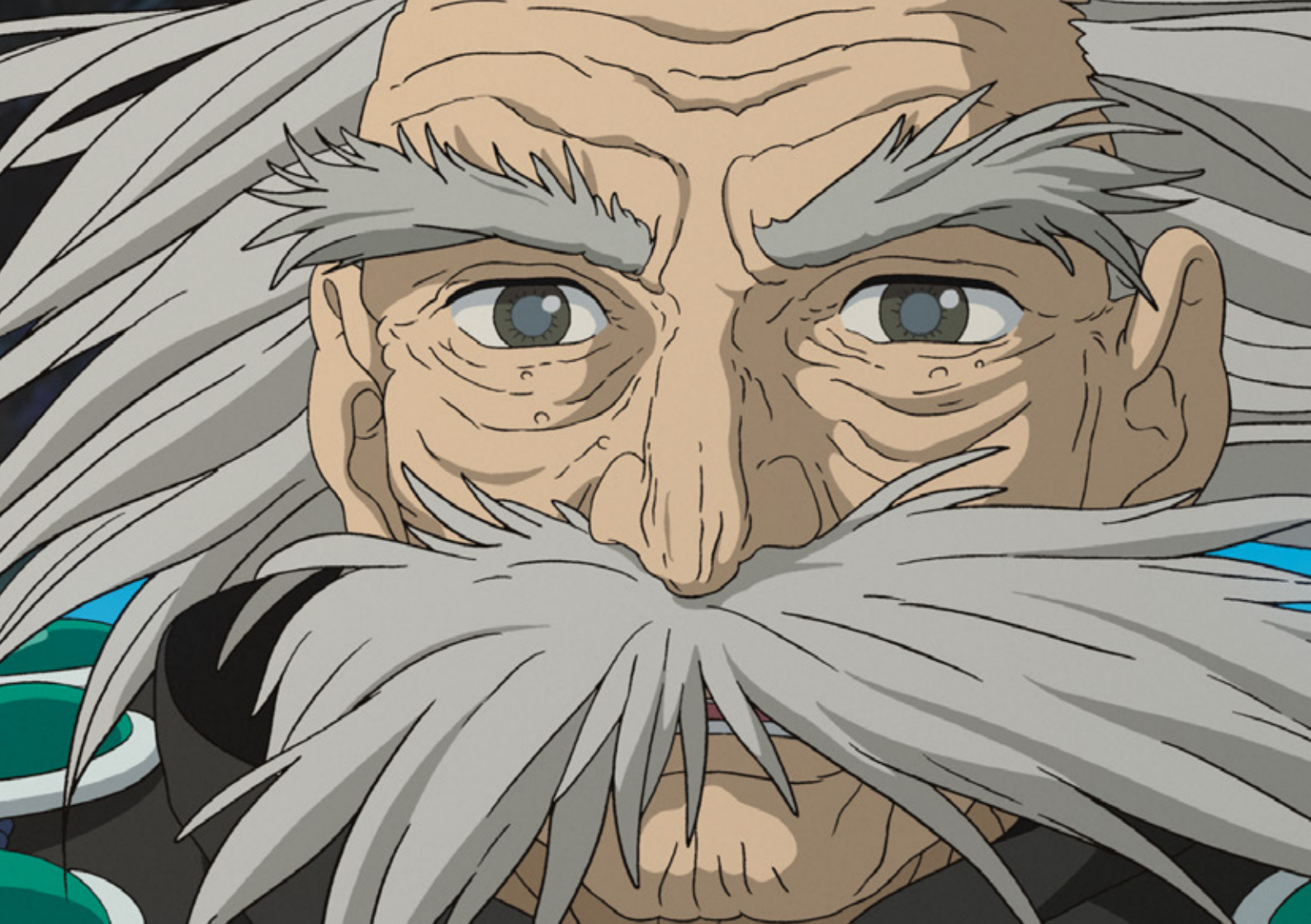

Συντελεστές

Πρωτότυπη Ιστορία και Σενάριο - Σκηνοθεσία: **Hayao Miyazaki**
Παραγωγός: **Toshio Suzuki**
Εκτελεστική παραγωγή: **Koji Hoshino, Goro Miyazaki, Kiyofumi Nakajima**
Παραγωγή: **Studio Ghibli**
Μουσική: **Joe Hisaishi**
Τραγούδι: "Spinning Globe", Στίχοι, Μουσική και Εκτέλεση **Kenshi Yonezu**
Με τις φωνές των:
Soma Santoki, Masaki Suda, Ko Shibasaki, Aimyon, Yoshino Kimura, Takuya Kimura, Keiko Takeshita, Jun Fubbuki, Sawako Agawa, Karen Takizawa, Shinobu Otake, Jun Kunimura, Kaoru Kobayashi, Shohei Hino.
Supervising Animator: **Takeshi Honda**
Art Director: **Yoji Takeshige**

ΤΟ
ΑΓΟΡΙ
ΚΑΙ Ο ΕΡΩΔΙΟΣ
(THE BOY AND THE HERON)

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΑΠΟ ΤΗ feelgood ENTERTAINMENT